Ára 80 fillér.

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
SZEGED, BOLDOGASSZONY-SUGÁRUT 4. SZÁM
A szerkesztőség és kiadóhivatal telefonja: 305.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
egész évre 180.— K negyedévre 45.— K
félévre 90.— K egy hónapra 15.— K
Egyes szám ára 80 fillér.

Nyomda:
SZEGED, PETŐFI SÁNDOR-SUGÁRUT 1. SZÁM
A nyomda telefonja: 16-34.

Szeged, 1920 IX. évfolyam 65. szám. Péntek, március 19.

A kormányzó látogatása Szegeden.

Szeged örömünnepe.

(Sajdt tudósitónktól.) A dátum: 1920 március 18. Szeged az ország kormányzóját fogadja, föméltóságu *Horthy* Miklóst, Magyarország ujjászervezőjét, forradalmak dulásai után az alkotmányos rend biztos, békés utjára vezérlőjét. A város fölött a legszebb márciusi nap ragyog, amelynek fényében fürödnek a mosolygó házak s az ormaikon lengő zászlók. A lobogók földeritően élénk piros-fehér-zöldje, az ablakokban, falakon hazafias plakátok minden változatban harsogó szinei vidorak és élettel teljesek a sugárait pazarul rájuk ömlesztő napsütés alatt. De az igazi életet a föl-le hullámzó embersokaság adja meg, amely ünnepi diszben siet a fogadás utvonalára, hogy eleven fallá váljon aztán az ut két oldalán.

Már reggel nyolc órakor kezdődik a sürgő-forgó felkészülődés, amely egyre növekvő tömegeknek egyelőre halk sietésében, helykeresésében nyilvánul meg. Jönnek az iskolák apróságai: kislányok, kisfiuk tipegnek szép sorban, nemzetiszinü kokárda ékeskedik a felöltőjükön, miniatür zászlókat tartanak a kezükben. Jönnek a nagyobbak, öntudatosabbak, a lányok közül sokan fehér, magyar öltözékben, a fiuk árvalányhajas, tollas föveggel. Aztán a nagydiákok, a középiskolák felnőtt „felsősei". Jönnek a legkülönfélébb testületek, egyesületek: ünnepi fekete öltözékben a férfiak, a testületi zászlók alatt. Nők is nagy számmal érkeznek s az ő szinesebb öltözékeik teszik még változatosabbá, élénkebbé a mozgalmas sokaság képét. A fogadáson megjelent előkelő hölgyek közül számosan jöttek diszes magyar öltözékben.

Katonaság vonul föl. Sastoll disziti a Bocskay-sapkákat. Délcegen, feszesen lépkednek a legények. Azok a csapatok, amelyeket a rend fentartására rendeltek, elfoglalják helyeiket. S amint igy ünneplő diszben, áhitattal várakozik a sokaság, feledhetetlenül szép látványossággal kinálkozik. Az arcok is ragyognak, a gyönyörü márciusi nap visszfénye sugárzik rajtuk. A város örömnapja tündöklik a feldiszitett házakon, az ünneplő embereken egyaránt.

A Boldogasszony-sugáruti két diadalkapunál s a Széchenyi-téri kápolna-sátor körül legsürübb a tömeg. A diadalkapukat fehérre festett árbócokból nem közönséges izléssel épitették. Fenyőgalyakból font girlandok kigyózzák körül az árbócokat s friss zöldjükre cimereket tüzdeltek: a bármas halom és kettős keresztszent cimerét, a város ősi bárányos jelvényét s a kormányzóét, a Horthyak vaskezes paizsát.

A várakozás épen nem próbára tevő. Van mit látnia a közönségnek. Egymásután robognak fel az állomás felé a fogadáson résztvevő előkelőségek, akiket a lelkes hangulatban szivesen éljeneznek. Rengeteg kocsi, autó robog az állomás felé, amint a fogadtatás ideje közeledik, magasrangu tisztek, polgári előkelőségek fogatai s közben a tömeg is folyvást növekszik.

Tiz órakor ágyulövések dördültek el. A kormányzó megérkezését jelzik. Önkéntelen fordulattal minden arc arrafelé tekint, ahonnan az érkezést várják, mintha azonnal feltünhetnék a kormányzó máris legendássá vált alakja. De nem is kellett nagyon sokáig várakozni...

A fogadtatás az állomáson valóban meleg és bensőséges volt. Az urak, akik a kormányzót elsőkül köszönthették, a szeretet és igaz hódolat hangján mondották el üdvözlő szavaikat, hálás szivek forró köszönetét, annak a férfiunak, akinek oly határtalanul sokat köszönhet a megmentett Magyarország, aki fölépitette a magyarság legbiztosabb védőbástyáját, a nemzeti hadsereg ércfalát, aki a maga szilárd hitétől irányitott kézzel hozta a belső béke révébe a fanatizmus hevével szeretett nemzetét s akinek bölcseségétől annyi mindent vár és remél még az ország.

A kormányzó diszes kiséretével megindult a városba. A bevonulás a végeláthatatlan ragyogó kisérettel valóban fejedelmi volt, a legszebb látvány, ami hosszu idő óta a szegedieknek kinálkozott. Csillogó egyenruhák, fényes diszmagyar öltözetek pompája, fehérruhás, virágos lánykák; a katonaság, a lovasbandérium, a csendőrség festői felvonulása, a mozgó szinek harmoniájában szinte duskálkodhattak a gyönyörködő szemek.

S a végtelen kocsi- és autósor élén maga a hódolattal, szerető lélekkel várt kormányzó. Őfelé fordul minden derüs arc, minden feldobogó sziv. Az éljenzéseket nyájas tisztelgésekkel viszonozta. A hosszu menet robogva siet a Széchenyi-tér felé, ahol a fogadási ünnep legszebb mozzanatai: a diszszemle és a hálaadó istentisztelet a kápolnasátorban. A diszszemle csupa föllelkesitő ragyogás, az istentisztelet tiszta fölemelő áhitat. Zadravecz tábori püspök beszédének minden szava lélekből lélekzik s *Antalfy* lelkész imája, amelyben Isten áldását kéri az ország kormányzójára, szivigható. A Himnuszt, a nemzet imádságát mélyen megindulva, valóban imádságos érzéssel énekelte a közönség. A küldöttségek fogadásánál is kitörő hévvel nyilvánul meg minduntalan ez a lelkesedés Horthy kormányzó körülrajongott személye iránt. S az ováció a diszlakomán s az ünnepség minden mozzanatában odaadó szivekből lángol föl ujra és ujra... Magyarország kormányzójának látogatását Szeged legszebb emlékei közé fogja sorozni.

Az indóháztéren

már jóval 10 óra előtt azok a tekintélyes számu urak és hölgyek várakoztak, akiknek közvetlenebb volt részük a kormányzó fogadásában, nevezetesen a katonai és polgári hatóságok vezetői, egyesületek vezetőhölgyei. Kocsikon, autókon jöttek s a szépen diszitett, felzászlózott, zöldgalyakkal ékes diadalkapu közelében várakoztak. Sokaságukban gyönyörü látvány volt a diszmagyarba öltözöttek csoportja. Diszmagyarban voltak dr. *Somogyi* polgármester, *Balogh* Károly, dr. *Gadl* Endre tanácsnokok, dr. *Becsey* Károly, *Fluck* Dezső, dr. *Gyuricza* Sándor, id. *Kass* János, *Lichtenegger* Gyula, *Mátéfy* György, dr. *Mennyey* László, *Németh* Pál, *Szatmáry* Tihamér.

A perronon.

A perronra vezető lépcsőzeten, virággal, a kormányzó nevével ékes nemzeti zászlóval kezükben álltak sorialat az ékesnél ékesebb magyar ruhába öltözött hölgyek. A perronon teljes a rend. Az előirás szerint elhelyezkedve a karhatalmi tisztiszázad *Wéner* Jakab százados vezetése alatt, a körletzenekar, élén *Fichtner* Sándor karnagygyal. A polgári hatóságokat dr. *Vasek* Ernő, Szeged főispánja, dr. *Bottka* Sándor rendőrfőkapitány, *Rozics* Endre üzletvezető, *Homola* Rezső állomásfőnök képviselte és a perronon várakoztak az ujságirók, akiket a legnagyobb szivességgel kalauzolt *Kuba* Vilmos százados. A polgári személyek föl és alá sétáltak. Végre az állomásfőnök jelentette, hogy közeledik a kormányzót és kiséretét hozó vonat. Csütörtök éjjel 3 óra 35 perckor indult el ez a vonat Budapestről és megállt Kecskeméten, ahol a város hatósága üdvözölte a kormányzót, Félegyházán, ahol a kormányzó kiséretével fél órát időzött a városban, majd Kisteleken.

A kormányzó elé mentek Félegyházáig dr. *Kelemen* Béla kerületi kormánybiztos, dr. *Szakay* József kerületi főkapitány, a nemzeti hadsereg részéről pedig bulcsi *Janky* Kocsárd ezredes, körletparancsnok, *Svoy* Kálmán őrnagy, vezérkari főnök, *Kovács* Ferenc alezredes, a csendőrkerület parancsnoka. Tiz óra előtt egy perccel látni lehetett a töltésen befordulő vonat füstjét. A katonák vigyázz állásban, a polgári személyek a legnagyobb rendben a perron baloldalán helyezkedtek el. Amikor a vonat a város határához ért, 33 ágyulövés hangzott el. Lassan jött be az állomásra a vonat, amelynek mozdonya nemzetiszinü zászlókkal, zöld galyakkal volt feldiszitve és amely egy podgyász- és hat termeskocsiből állott.

A megérkezés.

Amint a vonat a pályaudvarba berobogott, a nemzeti hadsereg zenekara a Himnuszt játszotta. A perronon levők levett kalappal hallgatták a nemzeti imádságot. A kormányzó kiséretének tagjai leszálltak a kupékból, majd a harmadik termeskocsiból kilépett a magyar kormányzó. Lelkes éljenzés fogadta. A karhatalmi tisztiszázad vezetője, *Wéner* Jakab, a diszszázad balszárnyán jelentkezett a kormányzónak, majd *Schmidt* Kálmán alezredes, a csongrádvármegyei katonai parancsnokság vezetője, *Rampel* őrnagy, a vasutvonal parancs-